

42001A1121(01)

C 326/2

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

2001 11 21

PROTOKOLAS

prie Konvencijos dėl Europos Sąjungos valstybių narių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose, kurį pagal Europos Sąjungos sutarties 34 straipsnį patvirtino Taryba

Šio Protokolo AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOSIOS ŠALYS, Europos Sąjungos valstybės narės,

REMDAMOSIS 2001 m. spalio 16 d. Tarybos aktu, kuriuo patvirtintas Konvencijos dėl Europos Sąjungos valstybių narių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose protokolas,

ATSIŽVELGDAMOS į 1999 m. spalio 15 ir 16 d. Tampereje posėdžiavusios Europos Vadovų Tarybos priimtas išvadas ir į būtinumą jas nedelsiant įgyvendinti, kad būtų sukurta laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė,

ATSIMINDAMOS rekomendacijas, specialistų parengtas pateikiant savitarpio vertinimo ataskaitas, pagrįstas 1997 m. gruodžio 5 d. Tarybos bendraisiais veiksmais 97/827/TVR, sukuriančiais mechanizmą, skirtą įvertinti tarptautinių išpareigojimų kovoje su organizuotu nusikalstamumu taikymą ir įgyvendinimą nacionaliniu lygiu ⁽¹⁾,

ĮSITIKINUSIOS, kad, siekiant kovoti prieš nusikalstamumą, visų pirma prieš organizuotą nusikalstamumą, pinigų plovimą ir finansinius nusikaltimus, būtina imtis papildomų savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose priemonių,

SUSITARĖ DĖL ŠIŲ NUOSTATŲ, kurios pridedamos prie 2000 m. gegužės 29 d. Konvencijos dėl Europos Sąjungos valstybių narių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose ⁽²⁾ (toliau – 2000 m. Savitarpio pagalbos konvencija) ir kurios tampa jos sudedamąja dalimi:

1 straipsnis

Prašymas teikti informaciją apie banko sąskaitas

1. Kiekviena valstybė narė šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis imasi priemonių, kad, atsiliepiant į kitos valstybės narės atsiųstą prašymą, būtų galima nustatyti, ar koks nors fizinis arba juridinis asmuo, dėl kurio vykdomas baudžiamasis tyrimas, kuriame nors jos teritorijoje esančiame banke turi arba kontroliuoja vieną ar daugiau bet kokio pobūdžio sąskaitų, ir, jei turi, pateikti visus nustatytų sąskaitų duomenis.

Prašomai informacijai tokiu mastu, koku ji per protingą laiką gali būti pateikta, priskiriamos ir sąskaitos, kurioms asmuo, dėl kurio pradėtas teisinis procesas, turi įgaliojimą.

2. Šiame straipsnyje nustatyta pareiga taikoma tik tokiu mastu, koku ta informacija disponuoja bankas, kuriame yra ta sąskaita.

3. Šiame straipsnyje nustatyta pareiga taikoma tik tuo atveju, kai tyrimas yra susijęs su:

— nusikaltimu, už kurį skiriama laisvės atėmimo arba sulaikymo bausmė ne mažiau kaip ketveriems metams prašančiojoje valstybėje ir ne mažiau kaip dvejiems metams prašomojoje valstybėje, arba

— nusikaltimu, minimu 1995 m. Konvencijos dėl Europos policijos biuro (Europolio) įsteigimo 2 straipsnyje arba tos konvencijos priede su pakeitimais, arba,

— jei jam Europolio konvencija negali būti taikoma, su nusikaltimu, minimu 1995 m. Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos konvencijoje, jos 1996 m. protokole arba 1997 m. antrajame protokole.

4. Prašymą pateikianti institucija prašyme:

— nurodo, kodėl ji mano, kad prašoma informacija nusikaltimo tyrimui gali būti esminė,

— nurodo, kuo remdamasi ji daro prielaidą, kad prašomosios valstybės narės bankuose yra sąskaita, ir, jei galima, nurodo, kuriuose bankuose ji gali būti,

— prideda bet kurią informaciją, galinčią padėti įvykdyti prašymą.

5. Valstybės narės pagal šį straipsnį pateikto prašymo vykdymui gali kelti tokius pat reikalavimus, kokius jos kelia prašymams dėl kratos ir poėmio.

6. Taryba, vadovaudamasi Europos Sąjungos sutarties 34 straipsnio 2 dalies c punktu, gali nuspręsti išplėsti šio straipsnio 3 dalies taikymo sritį.

⁽¹⁾ OL L 344, 1997 12 15, p. 7.

⁽²⁾ OL C 197, 2000 7 12, p. 3.

2 straipsnis

Prašymai teikti informaciją apie bankinius sandorius

1. Prašančiosios valstybės prašymu prašomoji valstybė pateikia duomenis apie nurodytas banko sąskaitas ir bankinius sandorius, nurodytu laikotarpiu atliktus vienoje ar daugiau prašyme nurodytų sąskaitų, tarp jų ir duomenis apie kurią nors siuntėjo ar gavėjo sąskaitą.

2. Šiame straipsnyje nustatyta pareiga taikoma tik tokiu mastu, koku ta informacija disponuoja bankas, kuriame yra ta sąskaita.

3. Prašančioji valstybė narė savo prašyme nurodo, kodėl ji mano, kad prašoma informacija yra svarbi nusikaltimo tyrimui.

4. Valstybės narės pagal šį straipsnį pateikto prašymo vykdymui gali kelti tokius pat reikalavimus, kokius jos kelia prašymams dėl kratos ir poėmio.

3 straipsnis

Prašymai stebėti bankinius sandorius

1. Kiekviena valstybė narė įsipareigoja užtikrinti, kad kitos valstybės narės prašymu ji galės nustatyti laikotarpį stebėti bankinius sandorius, atliekamus vienoje ar daugiau prašyme nurodytų sąskaitų, ir prašančiajai valstybei narei pranešti jų rezultatus.

2. Prašančioji valstybė narė savo prašyme nurodo, kodėl ji mano, kad prašoma informacija yra svarbi nusikaltimo tyrimui.

3. Sprendimą stebėti kiekvienu konkrečiu atveju priima prašomosios valstybės narės kompetentingos institucijos, deramai atsižvelgdamos į tos valstybės narės nacionalinę teisę.

4. Išsamiau dėl praktinių stebėjimo dalykų susitaria prašančiosios ir prašomosios valstybių narių kompetentingos institucijos.

4 straipsnis

Konfidencialumas

Kiekviena valstybė narė imasi reikiamų priemonių, užtikrinančių, jog bankai atitinkamiems banko klientams ar kitiems tretiesiems asmenims neatskleis, kad pagal 1, 2 ar 3 straipsnį informacija buvo perduota prašančiajai valstybei arba kad vyksta tyrimas.

5 straipsnis

Pareiga pranešti

Jei prašomosios valstybės narės kompetentinga institucija, vykdydama savitarpio pagalbos prašymą, mano, kad galbūt reikėtų imtis tyrimų, kurie iš pradžių nebuvo numatyti arba kurie pateikiant prašymą negalėjo būti nurodyti, ji nedelsdama atitinkamai informuoja prašymą pateikusią instituciją, kad ši galėtų imtis tolesnių veiksmų.

6 straipsnis

Papildomi savitarpio pagalbos prašymai

1. Jei prašančiosios valstybės narės kompetentinga institucija pateikia savitarpio pagalbos prašymą, papildantį ankstesnį prašymą, nereikalaujama, kad ji pateiktų pradiniam prašyme jau pateiktą informaciją. Papildomame prašyme turi būti informacija, reikalinga pradiniam prašymui atpažinti.

2. Jei pagal galiojančias nuostatas savitarpio pagalbos prašymą pateikusi kompetentinga institucija dalyvauja vykdamas prašymą prašomojoje valstybėje narėje, papildomą prašymą, nepažeisdama 2000 m. Savitarpio pagalbos konvencijos 6 straipsnio 3 dalies, prašomosios valstybės narės kompetentingai institucijai ji gali pateikti būdama toje valstybėje.

7 straipsnis

Banko paslaptis

Nė viena valstybė narė neatsisako suteikti pagalbą pagal kitos valstybės narės savitarpio pagalbos prašymą remdamasi banko paslaptimi.

8 straipsnis

Fiskaliniai nusikaltimai

1. Savitarpio pagalbos negali būti atsisakoma vien dėl to, kad prašymas yra susijęs su nusikaltimu, kurį prašomoji valstybė narė laiko fiskaliniu nusikaltimu.

2. Jei valstybė narė reikalauja, kad prašymui dėl kratos ar poėmio įvykdyti būtina, kad už nusikaltimą, dėl kurio pateiktas prašymas, būtų baudžiama ir pagal jos teisę, šis reikalavimas yra taikomas šio straipsnio 1 dalyje nurodytam nusikaltimui, jei tas nusikaltimas prilygsta to paties pobūdžio nusikaltimui pagal jos teisę.

Negali būti atsisakoma vykdyti prašymo vien dėl to, kad pagal prašomosios valstybės narės teisę nėra taikomas toks pat mokeskis ar maitis arba kad ji neturi tokio pat mokesčius, maitis, rinkliavas ir mainis reglamentuojančio teisės akto, koks yra taikomas pagal prašančiosios valstybės narės teisę.

3. Šengeno susitarimo įgyvendinimo konvencijos 50 straipsnis panaikinamas.

9 straipsnis

Politiniai nusikaltimai

1. Valstybėms narėms teikdama savitarpio teisinę pagalbą, prašomoji valstybė narė jokio nusikaltimo negali laikyti politiniu nusikaltimu, nusikaltimu, susijusiu su politiniu nusikaltimu, ar nusikaltimu dėl politinių motyvų.

2. Kiekviena valstybė narė, pateikdama 13 straipsnio 2 dalyje minimą pranešimą, gali pareikšti, kad šio straipsnio 1 dalį ji taikys tik:

- a) 1977 m. sausio 27 d. Europos konvencijos dėl kovos su terorizmu 1 ir 2 straipsniuose minimiems nusikaltimams ir
- b) nusikaltimams dėl bendrininkavimo ar bendradarbiavimo, atitinkantiems 1996 m. rugsėjo 27 d. Konvencijos dėl ekstradicijos tarp Europos Sąjungos valstybių narių 3 straipsnio 4 dalyje minimos veikos apibūdinimą, kuriais siekiama padaryti vieną ar daugiau nusikaltimų, nurodytų Europos konvencijos dėl kovos su terorizmu 1 ir 2 straipsniuose.

3. Išlygos pagal Europos konvencijos dėl kovos su terorizmu 13 straipsnį valstybių narių savitarpio teisei pagalbai netaikomos.

10 straipsnis

Atsisakymų siuntimas Tarybai ir Eurojust dalyvavimas

1. Jei vykdyti prašymą atsisakoma remiantis:

- Europos konvencijos dėl savitarpio pagalbos 2 straipsnio b punktu arba Beniliukso sutarties 22 straipsnio 2 dalies b punktu, arba
- Šengeno susitarimo įgyvendinimo konvencijos 51 straipsniu arba Europos konvencijos dėl savitarpio pagalbos 5 straipsniu, arba
- šio Protokolo 1 straipsnio 5 dalimi ar 2 straipsnio 4 dalimi,

o prašančioji valstybė narė neatsisako savo prašymo ir negalima rasti sprendimo, prašomoji valstybė narė motyvuotą sprendimą atsisakyti vykdyti prašymą siunčia Tarybai susipažinti, kad būtų galima įvertinti valstybių narių teisminių bendradarbiavimą.

2. Prašančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos apie kiekvieną problemą, iškilusią vykdant su šio straipsnio 1 dalyje nurodytomis nuostatomis susijusį prašymą, gali pranešti Eurojustui, kai tik jis bus įsteigtas, kad būtų galima ieškoti tinkamo sprendimo pagal Eurojusto steigimo dokumento nuostatas.

11 straipsnis

Išlygos

Šiam Protokolui negali būti daroma jokių išlygų, išskyrus tas, kurios numatytos 9 straipsnio 2 dalyje.

12 straipsnis

Taikymas teritorijoms

Šio Protokolo taikymas Gibraltarui įsigalios tada, kai pagal 2000 m. Savitarpio pagalbos konvencijos 26 straipsnį Gibraltarui ji bus įsigaliojusi.

13 straipsnis

Įsigaliojimas

1. Valstybės narės šį Protokolą priima pagal atitinkamus savo konstitucinius reikalavimus.

2. Baigusios konstitucinę šio Protokolo priėmimo procedūrą, valstybės narės apie tai praneša Europos Sąjungos Tarybos generaliniam sekretoriui.

3. Šis Protokolas aštuoniose atitinkamose valstybėse narėse įsigalioja praėjus 90 dienų nuo tos dienos, kai šio straipsnio 2 dalyje minimą pranešimą pateikia aštuntoji ši formalumą atlikusi valstybė, kuri, Tarybai priimant Aktą dėl šio Protokolo parengimo, jau buvo Europos Sąjungos narė. Tačiau jei 2000 m. Savitarpio pagalbos konvencija iki tos dienos nėra įsigaliojusi, šis Protokolas įsigalioja tos konvencijos įsigaliojimo dieną.

4. Valstybės narės pranešimas, perduotas šiam Protokolui jau įsigaliojus pagal šio straipsnio 3 dalį, per 90 dienų nuo to pranešimo įsigalioja tai valstybei narėi ir toms valstybėms narėms, kurioms šis Protokolas jau yra įsigaliojęs.

5. Prieš šiam Protokolui įsigaliojant pagal šio straipsnio 3 dalį, bet kuri valstybė narė perduodama šio straipsnio 2 dalyje nurodytą pranešimą arba bet kada vėliau gali pareikšti, kad ji šį Protokolą taikys santykiams su valstybėmis narėmis, padariusiomis tokį patį pareiškimą. Tokie pareiškimai įsigalioja praėjus 90 dienų nuo jų deponavimo dienos.

6. Nepaisant šio straipsnio 3–5 dalių, šio Protokolo įsigaliojimas ar taikymas neturi poveikio jokių dviejų valstybių narių santykiams iki 2000 m. Savitarpio pagalbos konvencijos įsigaliojimo ar taikymo tarp tų valstybių narių.

7. Šis Protokolas taikomas po jo įsigaliojimo dienos inicijuotai savitarpio pagalbai arba tarp atitinkamų valstybių narių jis taikomas pagal šio straipsnio 5 dalį.

14 straipsnis

Prisijungiančios valstybės

1. Prie šio Protokolo gali prisijungti bet kuri valstybė, kuri tampa Europos Sąjungos nare ir prisijungia prie 2000 m. Savitarpio pagalbos konvencijos.
2. Europos Sąjungos Tarybos parengtas šio Protokolo tekstas prisijungiančios valstybės kalba yra autentiškas.
3. Prisijungimo dokumentai deponuojami depozitarui.
4. Bet kuriai prie šio Protokolo prisijungusiai valstybei jis įsigalioja praėjus 90 dienų nuo jos prisijungimo dokumento deponavimo dienos arba šio Protokolo įsigaliojimo dieną, jeigu jis dar nebuvo įsigaliojęs tuo metu, kai baigėsi nustatytas 90 dienų laikotarpis.
5. Jeigu prisijungimo dokumento deponavimo metu šis Protokolas dar nėra įsigaliojęs, prisijungiančioms valstybėms narėms taikoma 13 straipsnio 5 dalis.
6. Nepaisant šio straipsnio 4 ir 5 dalių, šio Protokolo įsigaliojimas ar taikymas prisijungiančiai valstybei neįsiteisėja tol, kol tai valstybei neįsigalioja 2000 m. Savitarpio pagalbos konvencija.

15 straipsnis

Islandijos ir Norvegijos padėtis

8 straipsnis sudaro nustato priemones, kurios iš dalies keičia Europos Sąjungos Tarybos ir Islandijos Respublikos bei

TAI PATVIRTINDAMI, toliau pasirašę įgaliotieji asmenys.

Priimta 2001 m. spalio 16 d. Liuksemburge vienu egzemplioriumi, kurio tekstai airių, anglų, danų, graikų, ispanų, italų, olandų, portugalų, prancūzų, suomių, švedų ir vokiečių kalbomis yra autentiški ir kuris deponuojamas Europos Sąjungos Tarybos Generalinio sekretoriato archyvuose. Generalinis sekretorius patvirtintą šios Konvencijos kopiją siunčia kiekvienai valstybei narei.

Norvegijos Karalystės sutarties dėl pastarųjų dviejų valstybių asociacijos įgyvendinant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* (toliau – Asociacijos sutartis) ⁽¹⁾ A priedo nuostatas arba kurios tomis nuostatomis yra grindžiamos.

16 straipsnis

Įsigaliojimas Islandijai ir Norvegijai

1. Nepažeidžiant Asociacijos sutarties 8 straipsnio, 15 straipsnyje minima nuostata Islandijos ir Norvegijos tarpusavio santykiams su bet kuria valstybe nare, kuriai šis Protokolas jau yra įsigaliojęs pagal 13 straipsnio 3 ar 4 dalį, įsigalioja praėjus 90 dienų nuo tos dienos, kai Taryba ir Komisija pagal Asociacijos sutarties 8 straipsnio 2 dalį gauna informaciją apie konstitucinių reikalavimų įvykdymą.
2. Kiekvienas atvejis, kai šis Protokolas valstybei narei įsigalioja po 15 straipsnyje minimos nuostatos įsigaliojimo Islandijai ir Norvegijai, reiškia, kad ta nuostata taip pat taikoma tos valstybės narės ir Islandijos bei Norvegijos tarpusavio santykiams.
3. 15 straipsnyje minima nuostata jokių būdu netampa Islandijai ir Norvegijai privaloma iki 2000 m. Savitarpio pagalbos konvencijos 2 straipsnio 1 dalyje minimų nuostatų įsigaliojimo toms dviem valstybėms.
4. Nepažeidžiant šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalių, 15 straipsnyje minima nuostata Islandijai ir Norvegijai įsigalioja ne vėliau nei tą dieną, kurią šis Protokolas įsigalioja penkioliktai valstybei, kuri Tarybai priimant Aktą dėl šio Protokolo parengimo jau buvo Europos Sąjungos narė.

17 straipsnis

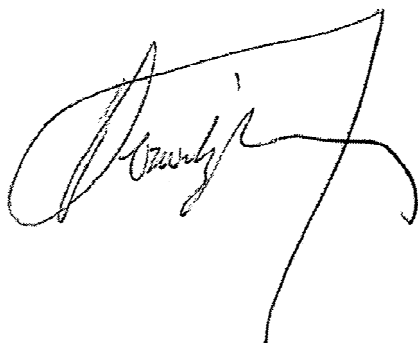
Depozitaras

Šios Konvencijos depozitaras yra Europos Sąjungos Tarybos generalinis sekretorius.

Depozitaras *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* paskelbia informaciją apie šio Protokolo priėmimą ir prisijungimą prie jo, su juo susijusius pareiškimus ir bet kuriuos kitus pranešimus.

⁽¹⁾ OL L 176, 1999 7 10, p. 36.

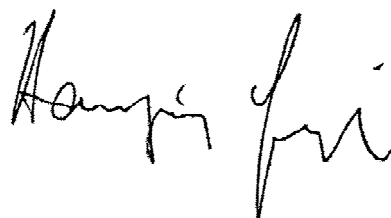
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

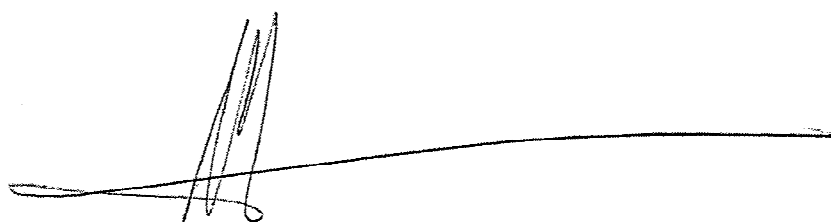
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

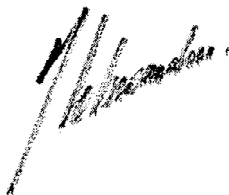
Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

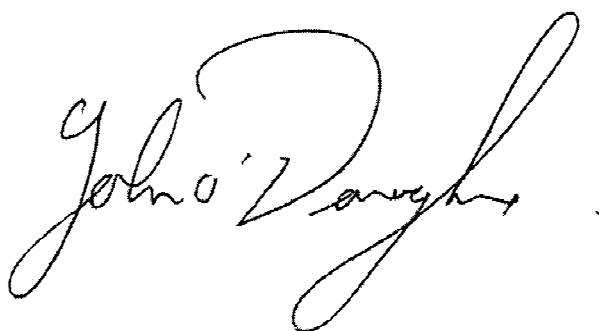
Por el Gobierno del Reino de España

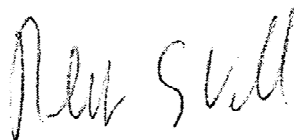
Pour le gouvernement de la République française

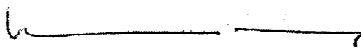
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

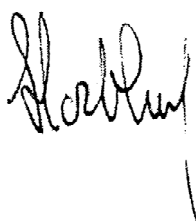
Per il governo della Repubblica italiana

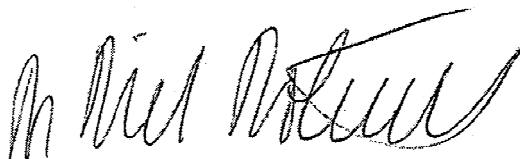
Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

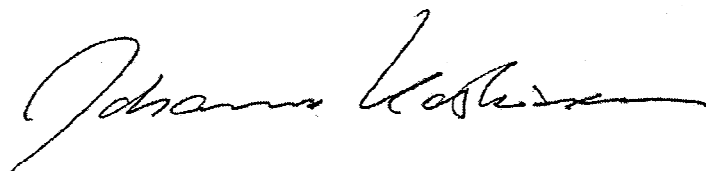
Für die Regierung der Republik Österreich

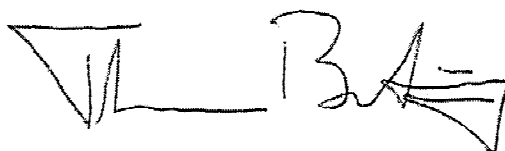
Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

